C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-934/25 Judecătoria Bălți sediul Central
4-23050573-03-4r-19.062026 Judecător Natalia Foma

D E C I Z I E
în numele Legii

08 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele completului de judecată Ion Talpa
Judecători Victoria Robu, Ecaterina Arseni

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursurile declarate de către șeful interimar al Biroului Vamal Nord, Igor Iurco și a avocatului Victor Felișcan în interesele SRL ”Uzmoltex”, împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 26.04.2025.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Prin decizia agentului constatator Igor Tomac, șef adjunct interimar al Biroului Vamal Nord din 28.02.2023, conţinută în proces-verbal cu privire la contravenţie nr. 336/2023 din 28.02.2023, în privința persoanei cu funcție de răspundere, administrator SRL ”Uzmoltex”, Spatarel Alexandru a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 900 u.c. ceea ce constituie 45000 lei pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravenţional.

Manifestându-și dezacordul cu tragerea la răspunderea contravențională și pledând nevinovat, administratorul SRL ”Uzmoltex”, Spatarel Alexandru la 23.03.2023 a contestat în ordinea art. 448 Cod contravențional decizia agentului constatator de aplicare a sancțiunii contravenționale, solicitând admiterea contestației și anularea integrală a deciziei nr. 335/2023 și nr. 336/2023 adoptate la 28.02.2023 de agentului constatator Igor Tomac, șef adjunct interimar al Biroului Vamal Nord asupra cazului cu privire la contravenție vamală și procesului-verbal nr. 335/2023 și 336/2023 din 28.02.2023 cu privire la contravenție, prin care

persoana cu funcție de răspundere, administratorul SRL ”Uzmoltex”, Spatarel Alexandru a fost recunoscut culpabilă de comiterea la 10.05.2022 a contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției și nulității procesului verbal cu privire la contravenție.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Central din 26.05.2025 s-a respins contestaţia avocatului Victor Felișcan în interesele contravenientului SRL ”Uzmoltex” în persoana administratorului Spatarel Alexandru, împotriva actelor agentului constatator, în partea anulării procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator nr. 335/2023 din 28.02.2023 în privința persoanei juridice SRL „Uzmoltex” de aplicare a sancțiunii conform art. 232 alin. (1) lit. d) din Codul Vamal, ca fiind inadmisibilă.

S-a admis din alte motive decât cele invocate, contestația înaintată de avocatului Victor Felișcan în interesele contravenientului SRL ”Uzmoltex” în persoana administratorului Spatarel Alexandru, împotriva actelor agentului constatator, în partea anulării procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator nr. 336/2023 din 28.02.2023 în privința persoanei juridice SRL „Uzmoltex” de aplicare a sancțiunii conform art. 287 alin. (10) Cod contravențional.

S-a anulat decizia şefului interimar al Biroului Vamal Nord, Tomac Igor, adoptată la 28.02.2023, în privința lui Spatarel Alexandru pe art. 287 alin. (10) Cod contravențional, în latura amenzii, cu încetarea în această parte a procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, în legătură cu intervenirea termenului general de prescripție pentru atragerea la răspunderea contravențională prevăzut la art. 30 alin. (2) Cod contravențional.

La 30.05.2025 împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen șeful interimar al Biroului Vamal Nord, Igor Iurco, prin care a solicitat casarea actului judecătoresc contestat, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de fond.

În motivarea recursului Biroul Vamal Nord, a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual de către instanța de fond. Consideră că instanța a admis în mod neîntemeiat contestația contravenientului și a dispus încetarea procesului contravențional pe motivul intervenirii termenului de prescripție, deși, în opinia sa, termenul de prescripție nu era expirat. Se argumentează că perioada relevantă (10.05.2022 – 28.02.2023) se încadrează în termenul legal de tragere la răspundere contravențională.

Totodată, recurentul consideră că instanța de fond a aplicat eronat dispozițiile art. 441 alin. (1) lit. b) și art. 30 din Codul contravențional, întrucât acestea ar fi incidente doar în ipoteza examinării cauzei în fond, iar nu în cadrul soluționării unei contestații împotriva actului agentului constatator. Procesul-verbal și decizia agentului constatator constituie acte legale, emise în limitele competenței

Biroului Vamal Nord, cu forță probantă și caracter executoriu, conform legislației contravenționale și Codului de executare. Susține că instanța nu s-a pronunțat asupra fondului cauzei și asupra vinovăției contravenientului, limitându-se la constatarea prescripției, ceea ce ar fi afectat legalitatea și temeinicia hotărârii. În acest sens, se invocă și necesitatea asigurării uniformității practicii judiciare și evitarea eludării răspunderii contravenționale din motive procedurale. De asemenea, se argumentează că aplicarea termenului de prescripție, în lipsa unor cauze legale de suspendare, este consecința desfășurării procedurii contravenționale în timp și nu poate conduce automat la exonerarea de răspundere, mai ales în condițiile în care fapta este dovedită prin actele vamale și probatoriul administrat.

La 12.06.2025 hotărârea a fost contestată cu recurs în termen și de avocatul Felișan Victor în interesele SRL ”Uzmoltex”, prin care solicită casarea hotărârii contestate cu dispunerea rejudecării cauzei.

În motivarea recursului, avocatul Victor Felișcan, invocă încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil, susținând că instanța de fond a examinat cauza în lipsa părții apărării sau fără asigurarea participării efective a acesteia. Se arată că apărătorul nu a fost în măsură să participe la ședința de judecată din motive obiective, fiind angajat în alte proceduri urgente, iar cererea de amânare depusă ar fi fost ignorată de instanță. Se susține că această situație a împiedicat exercitarea efectivă a drepturilor procesuale ale contravenientului, inclusiv dreptul de a prezenta probe, de a formula obiecții, de a solicita expertize, de a audia specialiști și de a construi o apărare adecvată. Totodată, recurentul invocă faptul că instanța nu ar fi asigurat o examinare completă a cauzei și nu ar fi administrat toate probele necesare stabilirii adevărului, ceea ce ar constitui temei pentru rejudecarea cauzei în fond, în alt complet de judecată.

În plus, se afirmă că nici agentul constatator nu ar fi prezentat probe tehnice sau expertize concludente care să demonstreze contrafacerea mărfii, iar răspunsurile invocate în cauză nu ar avea valoare de expertiză oficială din partea titularului de drepturi de proprietate intelectuală. Consideră că au fost încălcate garanțiile procesuale prevăzute de legislația contravențională și Constituție, inclusiv dreptul la apărare și accesul efectiv la justiție, motiv pentru care solicită casarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei la rejudecare pentru examinarea completă a probelor și asigurarea unui proces echitabil.

Potrivit art.471 alin.(1) CCo, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

Fiind numită cauza spre examinare, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. La caz referințe nu au parvenit.

Verificând argumentele invocate în recursuri, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursurile urmează a fi respinse ca nefondate cu menținerea hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu prevederile art.473 alin.(1) lit.c) CCo, potrivit căruia, *după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat*.

Lecturând hotărârea contestată, Colegiul ajunge la concluzia, că aceasta este adoptată în corespundere cu prevederile art.462 alin.(1) CCo, care stipulează că *hotărârea judecătorească urmează a fi legală, întemeiată și motivată*.

Studiind materialele anexate la cauza contravențională, analizând circumstanțele ei, Colegiul conclude, că de către prima instanță în cadrul judecării cauzei au fost respectate întocmai prevederile art.394 alin.(4) CCo. Soluția Colegiului rezultă din examinarea de către instanța de fond în ordinea stabilită a cauzei contravenționale intentată în privința contravenientului SRL ”Uzmoltex” în baza art.287 alin.(10) CCo.

Colegiul conchide, că prima instanță a verificat circumstanțele cauzei și la examinarea acesteia a ținut seama de toate aspectele importante pentru soluționarea justă a ei, de caracterul contravenției imputate, a dat deplină eficiență prevederilor art.455, 457-458 CCo, a examinat cauza în ordinea stabilită, legal și obiectiv, corect ajungând la concluzia privind anularea deciziei de sancționare a contravenientului SRL ”Uzmoltex” în baza art.287 alin.(10) CCo, în latura stabilirii amenzii contravenționale și încetării în temeiul art.441 alin.(1) lit.b) CCo, a procesului contravențional în legătură cu intervenirea termenului general de prescripție pentru atragerea la răspunderea contravențională prevăzută la art.30 alin.(2) Cod contravențional

Colegiul penal reține, că concluzia instanței de fond referitor la intervenirea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere contravențională a contravenientului SRL ”Uzmoltex” în baza art.287 alin.(10) CCo rezultă pe deplin din circumstanțele cauzei care just au fost raportate la prevederile art.30 CCo.

Potrivit art.30 alin.(1) CCo(în vigoare la datat comiterii faptei) *prescripția înlătură răspunderea contravențională*, alin.(2) stipulând, că *termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an*.

Potrivit art.26 lit.d) CCo, *înlăturarea răspunderii contravenţionale pentru fapta ce conţine elementele constitutive ale contravenţiei are loc în cazul: ...prescripţiei răspunderii contravenţionale*.

Potrivit alin.(5) al art.30 CCo(în vigoare la data comiterii faptei), *termenul de prescripție curge de la data săvârșirii contravenției și până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza contravențională*.

Colegiul penal notează, că deși prin decizia nr.336/23 a șefului adjunct al Biroului Vamal Nord, Igor Tomac, din 20.03.2023, a fost dispusă aplicarea

sancțiunii contravenientului SRL ”Uzmoltex” conform art.287 alin.(10) CCo, și această sancțiune a fost aplicată în interiorul termenului de 1 an de la data comiterii contravenției până la data aplicării sancțiunii contravenționale, totuși această decizie nu este una definitivă, întrucât nu are autoritate de lucru judecat odată ce a fost contestată în temeiul art.448 CCo de către contravenient.

Biroul Vamal Nord solicită înlăturarea soluției de încetare și rejudecarea cauzei cu menținerea sancțiunii aplicate Biroul Vamal Nord, iar avocatul Felișcan Victor acționând în interesele SRL ” Uzmoltex” solicită dispunerea rejudecării cauzei pentru administrarea de noi probe.

Instanța de recurs reține că susținerile avocatului trrecurent privind anularea procesului-verbal contravențional și a deciziei nr. 336/2023 din 28.02.2023 nu sunt întemeiate, acestea fiind contrare cadrului legal incident și probatoriului administrat.

Astfel, potrivit art. 287 alin. (10) din Codul contravențional, constituie contravenție vamală introducerea sau scoaterea mărfurilor de pe teritoriul Republicii Moldova prin sustragerea de la controlul vamal, prin declarare neautentică, nedeclarare ori alte modalități frauduloase, fapte ce atrag răspunderea contravențională atunci când nu întrunesc elementele unei infracțiuni.

Totodată, cadrul normativ vamal relevant stabilește noțiunea de obiect al proprietății intelectuale și protecția acestuia în procedurile de vămuire, inclusiv prin posibilitatea reținerii mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unor drepturi de proprietate intelectuală, în temeiul art. 304 din Codul vamal.

În același timp, dispozițiile Codului vamal prevăd expres obligația declarantului de a declara corect și complet mărfurile introduse pe teritoriul vamal, de a prezenta documente veridice și de a asigura corespunderea datelor declarate cu realitatea constatată de autoritatea vamală în cadrul controlului fizic.

De asemenea, potrivit art. 229 alin. (3) din Codul vamal, persoanele fizice și juridice sunt pasibile de răspundere contravențională sau materială, după caz, pentru încălcarea legislației vamale, iar art. 234 din același cod prevede întocmirea procesului-verbal contravențional de către colaboratorul vamal în cazul constatării încălcării.

Instanța reține că administratorul agentului economic are obligația legală de diligență și loialitate în gestionarea activității societății, inclusiv în ceea ce privește corectitudinea datelor declarate în fața organului vamal, conform art. 72 din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135/2007.

Prin urmare, raportat la ansamblul normelor legale incidente și la circumstanțele constatate în cauză, instanța de recurs apreciază că actele contestate au fost emise cu respectarea competenței legale și a procedurii vamale, iar argumentele contestatarului nu sunt de natură să înlăture răspunderea contravențională reținută în sarcina acestuia.

Instanța reține că, în speță, la data de 10.05.2022, în cadrul postului vamal Soroca (PVF1), a fost depusă de către brokerul vamal FPC „Valah” SRL, în numele SRL „Uzmoltex”, declarația vamală nr. 1150101696, privind importul unor mărfuri constând în ciorapi din bumbac și încălțăminte în asortiment.

În urma controlului fizic efectuat de autoritatea vamală, în privința lotului de încălțăminte (șlapi cu tălpi și fețe din cauciuc sau material plastic), au fost identificate suspiciuni privind posibila încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală aferente mărcii „BOSS”. În temeiul art. 304 alin. (1) din Codul vamal, funcționarul vamal a dispus reținerea mărfurilor, fiind întocmit procesul-verbal de reținere nr. 4/2022 din 12.05.2022, în conformitate cu procedurile administrative aplicabile protecției proprietății intelectuale.

Ulterior, au fost realizate procedurile prevăzute de Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 915/2016, inclusiv notificarea titularului de drept, a importatorului și întocmirea raportului de specialitate. Din răspunsul titularului dreptului rezultă că produsele reținute sunt susceptibile de contrafacere, fiind constatată atingerea adusă drepturilor de proprietate intelectuală aparținând titularului mărcii „HUGO BOSS”.

În acest context, Colegiul penal reține că noțiunea de obiect al proprietății intelectuale și cea de mărfuri contrafăcute sunt definite expres de legislația vamală, iar bunurile care încalcă aceste drepturi nu pot fi introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova.

S-a constat că administratorul SRL „Uzmoltex”, în calitate de persoană cu funcție de răspundere, avea obligația legală de a asigura declararea corectă, completă și veridică a mărfurilor importate, inclusiv sub aspectul respectării regimului juridic al proprietății intelectuale. Or, prin declarația vamală depusă au fost indicate date care nu corespund realității constatate de organul vamal, fiind reținută declararea neautentică a mărfurilor.

Prin urmare, fapta reținută se încadrează în prevederile art. 287 alin. (10) din Codul contravențional, care sancționează inclusiv declararea neautentică a mărfurilor în documentele vamale.

În ceea ce privește sancțiunea aplicată prin decizia agentului constatator din 28.02.2023, instanța reține că aceasta a fost emisă de organul vamal competent, în limitele atribuțiilor legale, cu respectarea procedurii contravenționale prevăzute de lege.

De asemenea, instanța subliniază că procesul-verbal contravențional întocmit de un organ al statului în exercitarea atribuțiilor de serviciu beneficiază de prezumția de legalitate, autenticitate și veridicitate, acesta constituind un mijloc de probă cu forță probatorie în stabilirea stării de fapt.

În cauză, aceste prezumții nu au fost răsturnate prin probe concludente administrate de contravenient, deși acestuia i-a fost asigurat dreptul de a propune și

administra probe în apărare. Astfel, starea de fapt a fost corect reținută de agentul constatator pe baza constatărilor directe și a probatoriului administrat, iar actul contestat își păstrează forța probatorie și temeiul legal, nefiind răsturnată prezumția de legalitate care îl guvernează.

Colegiul penal reține că, potrivit materialelor cauzei, deși a fost stabilită vinovăția contravenientului în comiterea faptei prevăzute de art. 287 alin. (10) din Codul contravențional, examinarea speței impune verificarea incidenței prescripției răspunderii contravenționale, ca instituție de drept substanțial.

În acest sens, în conformitate cu art. 30 din Codul contravențional, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an, curgând de la data săvârșirii faptei și până la data rămânerii definitive a hotărârii în cauza contravențională. Prescripția are ca efect înlăturarea răspunderii contravenționale, inclusiv în situația în care procesul nu a fost finalizat printr-o hotărâre definitivă în interiorul termenului legal.

Totodată, dispozițiile legale prevăd în mod expres modul de calcul al termenului de prescripție, precum și condițiile de suspendare sau întrerupere a acestuia, fără a fi incident în cauză vreun motiv legal de suspendare care să justifice prelungirea duratei acestuia.

Din actele cauzei rezultă că fapta contravențională a fost săvârșită la data de 10.05.2022, iar până la momentul examinării cauzei în instanță a expirat termenul general de prescripție de un an prevăzut de lege. În acest interval, cauza a fost supusă procedurii de examinare judiciară, fără a se pronunța o hotărâre definitivă în termenul legal.

În aceste condiții, instanța a constat că intervenirea prescripției este consecința directă a curgerii termenului legal stabilit de legiuitor, iar împlinirea acestuia atrage, potrivit legii, înlăturarea răspunderii contravenționale, independent de existența sau inexistența vinovăției.

Prin urmare, aplicarea instituției prescripției de către instanța de fond este legală și temeinică, fiind realizată în strictă conformitate cu art. 30 din Codul contravențional, care impune încetarea procesului contravențional în cazul expirării termenului legal de tragere la răspundere. Soluția de încetare a procesului contravențional este corect fundamentată juridic, întrucât instanța a constatat în mod just că termenul de prescripție a fost împlinit, ceea ce exclude posibilitatea angajării răspunderii contravenționale, indiferent de probatoriul administrat sau de existența vinovăției.

Instanța de recurs reține că argumentele recurentului Biroul Vamal Nord sunt neîntemeiate și nu pot conduce la casarea hotărârii atacate.

Contrar susținerilor recurentului, instanța de fond a aplicat corect dispozițiile art. 30 din Codul contravențional, stabilind în mod legal că, la data examinării cauzei, termenul general de prescripție de un an pentru tragerea la răspundere

contravențională era expirat. Din materialele cauzei rezultă că fapta a fost săvârșită la 10.05.2022, iar hotărârea asupra cauzei contravenționale nu a rămas definitivă în interiorul termenului legal, ceea ce atrage incidența prescripției extinctive, conform legii.

Este nefondată critica potrivit căreia instanța ar fi aplicat eronat art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, întrucât constatarea intervenirii prescripției constituie un temei legal de încetare a procesului contravențional, pe care instanța este obligată să îl verifice din oficiu, independent de examinarea fondului cauzei.

Susținerile recurentului referitoare la forța probantă a procesului-verbal și la vinovăția contravenientului nu mai pot fi analizate în condițiile intervenirii prescripției, aceasta având efect extinctiv asupra răspunderii contravenționale, în temeiul art. 30 alin. (1) din Codul contravențional.

De asemenea, argumentele privind pretinsa imposibilitate de aplicare a prescripției sau necesitatea continuării examinării fondului cauzei sunt contrare naturii juridice a instituției prescripției, care înlătură răspunderea contravențională independent de existența faptei sau de probatoriul administrat.

Instanța de recurs apreciază că argumentele invocate de recurentul avocat Victor Felișcan, acționând în interesele SRL „Uzmoltex”, sunt neîntemeiate și nu pot conduce la casarea hotărârii atacate.

Contrar susținerilor acestuia, din materialele cauzei nu rezultă încălcarea dreptului la apărare sau a principiului contradictorialității. Instanța de fond a asigurat cadrul procesual necesar examinării cauzei, iar lipsa apărătorului la ședința de judecată a fost determinată de circumstanțe care nu pot fi imputate instanței, aceasta fiind în drept să continue examinarea cauzei în condițiile legii, în absența unei împiedicări legale obiective.

Simpla invocare a imposibilității participării avocatului, însoțită de o cerere de amânare, nu constituie prin sine o încălcare a dreptului la apărare, în lipsa demonstrării faptului că instanța ar fi refuzat în mod arbitrar sau nejustificat acordarea unui termen rezonabil ori că partea ar fi fost lipsită efectiv de posibilitatea de a-și exercita drepturile procesuale.

De asemenea, instanța reține că dreptul la apărare nu este absolut în sensul în care ar condiționa obligatoriu amânarea ședinței, ci trebuie exercitat cu respectarea cerințelor de celeritate și a bunei administrări a justiției.

Alegațiile privind neadministrarea probelor sau lipsa expertizelor nu pot fi reținute, întrucât sarcina probei revine părților, iar instanța nu este obligată să administreze probe în locul acestora. Din actele cauzei rezultă că partea a avut posibilitatea de a propune probe și de a contesta materialul probator administrat.

În ceea ce privește pretinsa lipsă a unei expertize oficiale, instanța constată că stabilirea caracterului mărfurilor contrafăcute poate fi realizată și prin mijloace de probă admise de lege, inclusiv prin răspunsul titularului dreptului de proprietate

intelectuală și actele vamale întocmite în procedura de control, care se coroborează cu celelalte înscrisuri din dosar.

Prin urmare, nu se constată încălcări procedurale de natură să atragă nulitatea hotărârii sau necesitatea rejudecării cauzei.

În consecință, instanța de recurs respinge ca nefondate criticile recurentului privind încălcarea dreptului la apărare și constată că hotărârea instanței de fond este legală și temeinic motivată, urmând a fi menținută.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal consideră, că instanța de fond a dat o deplină apreciere normelor legale citate supra, hotărârea emisă pe caz fiind întemeiată și motivată în corespundere cu prevederile art.462 CCo.

Instanța de recurs menționează, că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art.466 CCo, însă, reieșind din cele menționate, Colegiul concluzionează lipsa temeiului legal, prevăzut de norma menționată, motiv pentru care respinge recursul declarat ca nefondat, cu menținerea hotărârii instanței de fond fără modificări.

Conducându-se de art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) CCo, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursurile declarate de către șeful interimar al Biroului Vamal Nord, Igor Iurco și a avocatului Victor Felișcan în interesele SRL ”Uzmoltex”, împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 26.04.2025, pronunțată în cauza contravențională cu privire la acuzația adusă contravenientului **SRL ”Uzmoltex”** în comiterea contravenției prevăzută de art.287 alin.(10) Cod contravemnțional, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător: